

VI

havde han et alvorligt sigte med sit arbejde. Han havde en stærk fornemmelse af sammenhængen mellem menneskelig gerning og menneskeligt ansvar, og hans undertiden skarpe formuleringer af denne sammenhæng har flere gange givet genlyd i den offentlige debat. På den anden side var han præget af stor forståelse for de svagest stillede i samfundet, og denne forståelse gav sig udslag i en omfattende virksomhed i foreninger og institutioner med socialt sigte. Han var således mangeårigt medlem af bestyrelsen for statens åndssvageforsorg og aktiv i arbejdet ved flere børnehjem og andre sociale hjælpeorganisationer.

Her i folketinget gav hans vidtspændende interesser ham ordførerskaber i mangeartede sager. At han var selvskreven som særlig sagkyndig i kirkelige sager, siger sig selv, men også på mangfoldige andre felter af det kulturelle område gjorde han sig gældende. Ikke mindst undervisning, uddannelse og forskning havde hans store interesse. Det var dog efterhånden økonomiske og finansielle spørgsmål, som i højeste grad lagde beslag på hans arbejdskraft, og hans hovedvirksomhed kom efterhånden til at ligge i finansudvalget, hvis formand han blev efter valget i januar i år, indtil sygdommen tvang ham til at søge orlov fra folketinget.

Hans tidlige død betyder et stort tab ikke alene for det parti, han tilhørte, men for folketinget. Han havde venner blandt alle partier, og vi vil alle bevare hans minde.“ (F. sp. 331).
